

32. szám.

Augustus 12. 1877.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár : Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.

Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal** : Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetésdíj** : 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

F E G Y V E R R E ? ? ?

Hajnallik már kelet fele,
Elhullott az éjszak fele;
Felét kardjainknak hagyták,
Fegyverre már, Magyarország!

Fegyverre, legélesebbre!
Tudniillik hogyhát — nyelvre!
Hüvelyéből ezt húzzuk ki,
Fog attól a muszka futni!

»Kutya muszka, teringette,
Erre-arra, szédtevette!« —
Ez a fegyver méltó hozzád,
Drága dicső Magyarország!

Saját harczaik vizályát
A törökök elcsinálják,
Hazánkat meg majd megója
Népgyűlések dikciója.

Magyar ember, ne busulj hát,
Nyomnak még kezedbe puskát,
Majd szólitnak még fegyverre,
Ha menni kell a — törökre!

Ellenök majd, hogy ne késsünk,
Víz bécsi gondviselésünk,
Bár török föld menté éltét,
Mikor kötélre ítélték.

Ne félj török! ha rád lövünk
Nem lesz magvas a fegyverünk,
S úgy megszaladunk előled,
Utól a menykő sem érhet!

Don Pedró.

MUSZKA RAJZOK.

A leleményes rendőrfőnök.

AZIMKOFF Iván csak kazáni rendőrfőnök volt, mikor Sándor csár élete vége felé tartományait beutazta. A fizetése nem ment többre ezer rubelnél. S bizony elképzelheti minden ember, mennyit kell egy szegény rendőrfőnöknek ehez az ezer rubelhez még hozzá lopni és csalni, ha tisztességesen meg akar élni belőle. Szerencséjére a csár odavetődött a városba s Azimkoffnak mingyárt a megérkezés utáni napon az a szerencse jutott, hogy a csár legmagasabb színe elé idéztették.

Sándor csár szokott rossz humorában volt ekkor is.

»No mondhatom, hogy gratulálhatok neked! ezzel fogadta a rendőrfőnököt: sok szép zsványt van szerencsém országomban elláthatni: Rigában kilopják az arsenalomból az ágyuimat, Moszkvában ellopják a Kremlnek a toronytetejéről az arany keresztet; Szentpétervárott ellopiák a kutyámnak a nyakárul az örvet; hanem olyan tolvajok, mint a tiéd, nincsenek sehol. Tegnap, az aiat, a míg a kocsimról leszálltam s bementem a templomba, meg visszajöttem, kilopták a zsebemből a tárczámat.«

»Milyen volt az a tárcza?« kérdé Azimkoff.

A csár leirta neki. Veres maroquin, selyem béléssel, volt benne két ezer rubel százas bankjegyekben.

»A mi embertől kitelik, megkísértem.« Monda a rendőrfőnök és elsietett.

Másnap már megkerült a tárcza. Benne volt a két ezer rubel felváltatlanul.

»Ember vagy a talpadon!« mondá a csár Azimkoffnak; az pedig ravaszul hunyorított a szemével, s azt mondá:

»Volnék csak én szentpétervári rendőrfőnök, majd nem lopnák el felséged kutyájának a nyakáról a lánczot.«

»Azonban, ha a tárcza megkerült, a tolvajnak is kézre kellett kerülni.«

»Nagyon természetes!«

A zsebmetsző, a ki bevállá, hogy ő lopta el a csár tárczáját, abban a kitüntetésben részesült, hogy a megillető adag kancsukán kívül, a nyelvki-vágatás büntetését is elnyeré; a mi nem is nagyon szigorú bűnhődés egy ilyen vakmerő gonosztettért.

Azimkoffot pedig a csár rögtön kinevezte ez erélyes és gyors eljárásáért szentpétervári rendőrfőnöknek: ott pedig csak a pusztá fizetése tizenkét-ezer rubelre rugott. Képzeltetni, hogy mennyit kell még ehez csalni és lopni egy szentpétervári rendőrfőnöknek, ha azt akarja, hogy tisztességesen megéljen.

Mert hogyha egy úrféle lop, különösen, ha az államtul, vagy a publikumtól lop, arra azt mondják az oroszok: »meleg helyre talált,« — kövér legelőhöz segítette az Isten;« — »jól gondoskodik a családjáról,« — »félre tesz egy kopeket a fekete napokra;« — hanem ha a paraszt lop, arra azt mondják: »embervért iszik,« — »özvegyek könyjeit iszsza,« — »halottakat ás fel.«

. . . . Nagy sokára, mikor egyszer a csár megingt ugyanazt a kabátját vette fel, a melyiket akkor viselt, mikor a kazáni templomot meglátogatta, érzi, hogy valami kemény tárgy ütögeti a térdeit. Tapogatni kezdi, — s megtalálja a bélésben alá csuszva az ellopottnak hitt tárczát. Soh se lopták el.

Hiszen hogy mint talált még is Azimkoff loptott tárczát két ezer rubellel megbéllelve? azt halandó észszel is kilehet találni; de hol vette a tolvajt, ez a nagyobb talány.

Hát annak meg ez a magyarázatja. A börtönben volt épen egy hires zsvány, a ki megérdemlette a lenyakasztatást, ezt maga elé hivatta Azimkoff, s azt mondta neki:

»No nézd: itt most két Rusikóruul van nálam tudósítás; az egyiket azzal vádolják, hogy kirabolt egy templomot s meggyilkolt az uton három kereskedőt, a másikat meg azzal vádolják, hogy kilopta a csár zsebéből a Szent-Mihály templom előtt a tárczát. Már most melyik vagy te a kettő közül? Ha az első vagy, akkor a fejedet vágatom le; ha a második vagy, akkor csak a nyelvedet vágatom ki; no meg persze kancsukát kapsz.

A zsványynak volt annyi esze, hogy azt felelje, hogy ő az a második, s a nyelve árán megmentse a fejét. Utoljára is hát a nyelv egészen felesleges szerzősám az embernél, a ki se nem színész, se nem pap, se nem bakter, egyszóval a ki nem a nyelvével keresi a kenyerét.

A csár — jót nevetett a tréfának.

SÁMSON ÉS DELILA.

..... Andrásy-Sámszon pedig olyan mélyen elalvék Delilausztria lágy ölén, hogy az nemcsak erőteljes fürteit lenyirná, hanem szakálát is leborotválta vala. A lesködő filisztensok pedig már a saját kardja után nyujták ki kezöket, hogy fejét vennék.

A sebesültekért.

A honára rontott ellenséggel
 A legelső sorban harczola,
 A honának szánt golyót keblével
 Fogta fel a török katona.
 Térdre roskadt, és sebet nem érzé,
 Fegyverét még felvillogtatá;
 Győzeimre rohanó bajtársak
 Gázolák őt lábaik alá.

Győzedelmes hősökön örök hír,
 Hír és béke az elesteken!
 Hír babérja, békesség pálmája
 Csak a sebesültnek nem terem!
 Másra fényt vet a dicsőség napja,
 Neki csupán sebet égeti,
 Rá hona örökderült egének
 Nincs harmatja, eső cseppjei.

És pirosra vérzett, kékre gázolt
 Testtel néz megadva, szótlanul,
 Mig az elhagyott harczterre testvér
 Hős közelg, s segíni érte nyul.
 Mit keressz itt, bajnok! hadd sorsára,
 A ki ugy sem használ már tovább;
 Téged kardod szólít, míg egy moszkó
 Fenyegeti Allah városát!

És sebet megy, és halált keresni
 A hazáért, kinek karja ép;
 S elvonszolja bajtársak utjából
 Csonka tagjait a nyomorék.
 Két holló csap untalan fejére:
 Éh és szomj, mely prédájára les;
 S nem találhat kórházat, meghalni,
 A ki Pantheonra érdemes!

Oh, adjunk azoknak, kik nem kérnek!
 Mert ők a mi sebesültjeink,
 Érted is vont kardot az, hazám, ki
 Mankójára most bénán tekint!
 A te előharczosid is voltak,
 Mig fegyver-szokott karod hevert.
 Ők miként a pánczél, ugy fedezték
 Lándzsák ellen a magyar kebelt.

Ha szívünk szerint el nem vihettük
 Soraikba fegyverek vasát:
 Isten szól bennünk, hogy engesztelni
 Drága érceinket adjuk át!
 A rózsák letarlott országában
 Sebükön nyomor tövise mar.
 Nem barbár a nőt öldöklő muszka,
 Ha balzsammal késik a magyar!

Hogy gazdagok legyünk becsületben,
 Most ki illik magunk fosztani,
 Hogy bőséget érjenek a védett
 Nemzetszabadság koldusai;
 S még dicsőség-látott zászlaink' is
 Küldjük el, hogy fedje újra fény:
 Felfogni a vért foszlányaikkal
 Szegény hősök lángoló sebéen!

(cA »Vasárnapi Ujságból.«)

Bartók Lajos.

Hasznos recipe.

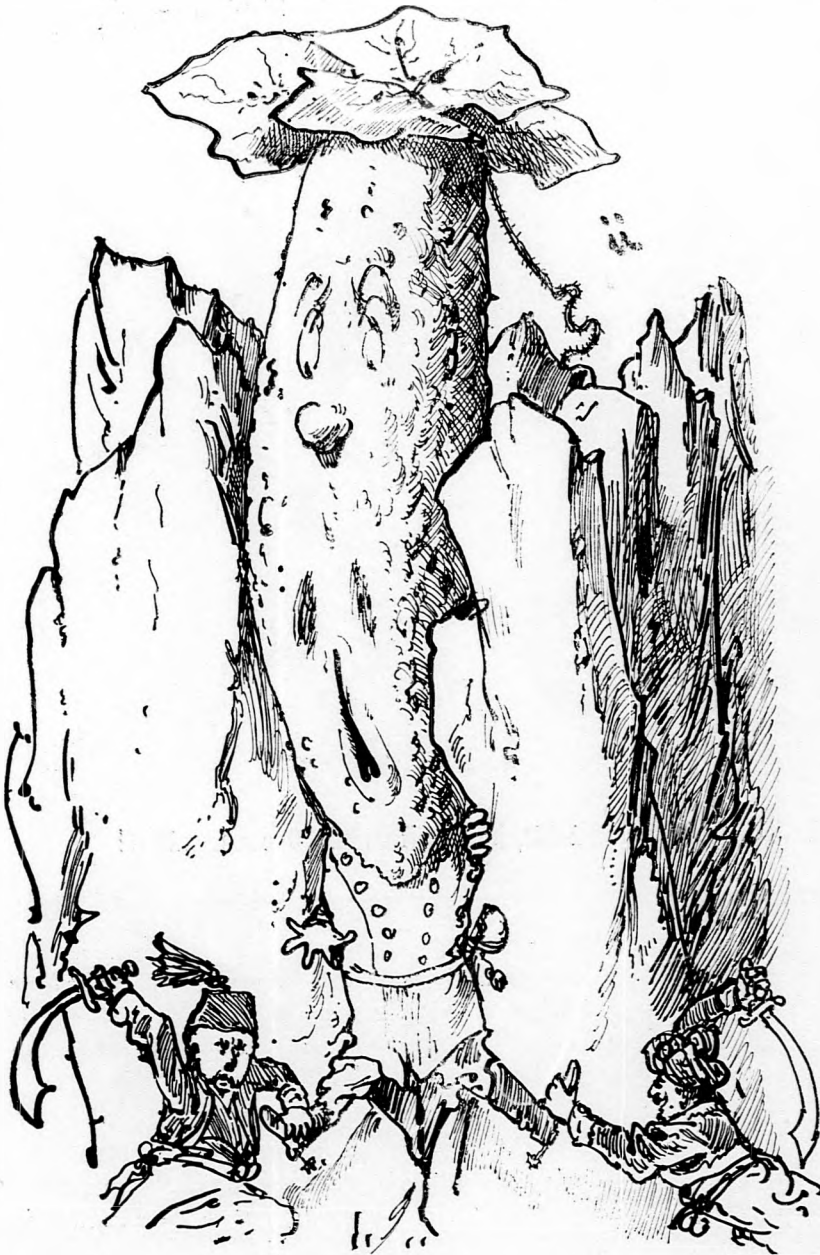
Egy fiatal nő igen féltékeny volt férjére, szüntelenül kutatott, fürkészett, kémkedett, lesekedett férje minden tette, levelei, irományai, másokkal való beszédjében és körül. A férjet ez boszantá, feltette magában, hogy egy jó tréfával leszoktatja erről »kedves kis feleség«-ét.

Mit tesz? Egy darab papírra ezt írja: »Nőm a

legkedvesebb leny a világon, kár, hogy a női gyengék nem legszebbike oly nagyon uralkodik szép lelkületén.« — A papírt zsebre teszi. Ebédnél, — mintha akaratlanul tenné — előveszi, megnézi és nyugodtan ezer darabkára tépi s eldobja. Az »aszszony« persze sietett ebéd után ezeket nagy gondal összeszedni; — de többé nem volt kíváncsi.

Ugorka-szezon.

(Gurko szarvas lyukban.)

Lesz belőle egy sipka ugorkasaláta!

Apai bölcsesség.

Csak hallgatja a bíró a vizsgán a fiacskáját, hogy felelget a latin nyelvből, egyszer oda szól a paphoz.

— Elég lesz már a Cornéliusból, lássuk a Népöst!

Színházi fakovák.

— A muszkánál is kegyetlenebb egy néhány zsrnaliszta, azok t. i., akik szidják az opera-repertoír meddőségének okát, holott annak oka pro primo: nem meddőség, pro secundo: olyan valami, ami még nincs is a világon.

*
A két csöbör. Ha az egyik lemerül, meg a másik fölkerül. Fölgyógyul Nádayné, belebetegszik Maleckyné. Biz e' — nem Carmen de Bizet, hanem »Carmen« — bizerabile.

*
Singer Teréza. Művészi kovács fűvő, akinek az emlékkönyvébe valók Pisanoff orosz poeta ezen versei:

»Az Úristen beléd teremté
Hangot, vastkost, mint magad.
A mely is estelente
Te belőled kifakad.
S minden fülnek ijedtében
Úgy neki megy a szegény,
Hogy dobhártyát nem hagy épen
Széles e föld kerekén.«

*
»Piccolino« czimszerepét hirszerint Z a j o n g i fogja játszani. Piccolinát lábahosszu Vitkovszkynak osztották. Egetverő előadás lesz.

*
Faludi. Fa-ludi e inkább, vagy Fal-ludi? Annyi bizonyos, hogy a Szentivánéji-álmom fala kömives-pallérozottabb művész, s a Capitolium ludjai hasznosabb házi állatok. Csak egy »i« marad szegénynek, az is annyit tesz latinul hogy: »menj isten hírével.«

*
»Iskariótban« eddig Szigethink úgy alakított, hogy a világ tele volt az ő — Poncziusával. Most átveszi a szerepét Faludí, s mindenki ennek a — Pilátusát emlegeti.

*
A kis gróf. Irta kisebb Ábrányi Kornél, előadták legkisebb közönség előtt, de nem legeslegkisebb tetszéssel.

A bukaresti szép napok,

vagy

Gorcsakoff és az oláh szépségek.

Utoljára nem Oroszország kebelezi be Romániát, hanem Románia Oroszországot!

Égmeszelés.

aug. 8.

Ágai Adolf ur kijelenti, hogy Deák Ferencz ravatalánál a királynét csak ő nézte meg, mert a többiek annyira sirtak, hogy nem láttak semmit. — A »Pesti Napló« bizonyítja, hogy ha nem csupán Ágai ur nézte is meg, de ő nézte legjobban.

aug. 9.

Ágai ur kijelenti, hogy Deák temetéséről, ha ő le nem írta volna, mit sem tudna a világ. — A »P. N.« bizonyítja, hogy erről valóban csak a »P. N.« tárczájából nyerhetett valaki tudomást.

aug. 10.

Ágai ur kijelenti, hogy a koronázás az ő érdeme, mert azt ő a boldogult »Bécsi Híradóban« leírta. — A »P. N.« erre savanyú arcot csinál.

aug. 11.

Ágai ur kijelenti, hogy a szolnoki csata érdeme őt illeti, mert hátul-gombolós nadrágú gyermekkorában egy abonyi eperfáról ő azt jobban látta, mint maga Damjanics. — A »P. P.« csudálkozik.

Valóban ritka szemesség. A szemesség netovábbja. A végtelenig vitt szemesség, S az algabrában $\infty = 0$. A végtelenig vitt $+$ = a végtelenig vitt —.

Sic fata tulere!

A muszka hadsereg akarta feldarabolni Törökországot, s most őket a prítja fel a török.

HÁROM A TÁNCZ.

Hej rumuny, girig, gyere be,
Csak magunk vagyunk ide be.

Egy török legény hegedül,
Csak hárman járjuk veszettrül!

A menyország kulcsa.

— Beranger. —

SENT Péter gazda a minap
Elveszté a kulcsokat;
(Valóban, furcsa kis történet!)
Mariska ép azon megyen,
Hát zsebre dugja sebtiben.
Péter kiált:
,Mari, add vissza hát!
Mert engem ostobának vélnek.'

Mari a kulccsal tova fut,
Kinyitja véle a kaput;
(Valóban, furcsa kis történet!)
Gaz bűnösök a sor szerint
Szépen bemennek rajta mind,
Péter kiált:
,Mari, add vissza hát!
Mert engem ostobának vélnek.'

Dalolva jó török, zsidó,
Eretnek, istentagadó;
(Valóban, furcsa kis történet!)
Egy pápa is csak beszalad,
Ki — ha Mari nincs — künn marad.
Péter kiált:
,Mari, add vissza hát!
Mert engem ostobának vélnek.'

És a jezsuita barát,
Kit Mari elbusulva lát,
(Valóban, furcsa kis történet!)
Becsúszik lopva, csendesén,
S az angyalok közé megyen.
Péter kiált:
,Mari, add vissza hát!
Mert engem ostobának vélnek.'

Egy bolond eredménytelen
Kiált: ne törd, oh istenem!
(Valóban, furcsa kis történet!)
A sátánt is beengedi
Mari, — szarvas szentté teszi.
Péter kiált:
,Mari, add vissza hát!
Mert engem ostobának vélnek.'

Megbocsát minden bűnt, mi volt,
Az úr — s eltörli a pokolt;
(Valóban, furcsa kis történet!)
Megtérés igájába fűz
Szelidség, s nem pokoli tűz.
Péter kiált:
,Mari, add vissza hát!
Mert egem ostobának vélnek.'

A menyekben nagy vigalom,
De Péter szomorú nagyon;
(Valóban, furcsa kis történet!)
Kiknek be nem volt máskor ut:
Elötte zárnak most kaput.
Péter kiált:
,Mari, add vissza hát!
Mert engem ostobának vélnek.' **P. K.**

Tarka hírek.

© **Füles Ferkó** a Haslingereri dalnok-verse-nyen lefűlelte az ország összes henczeg-primásait. Rácz Palya csehül lett bele, Sárközi belere-kezd a sárba, Farkas Miska megszeldült mint a bárány, Bunkó nagyott ütött a bunkójával a sa-ját fejére, Patikárus a keserűség piluláit nyel-deste, Bertók pedig bele nyert a csikba.

— **Asbót** szerény önigazolásul kijelenti, hogy nem megmondta ő előre az »Ébredésben« a török győzelmeket? Mint jövődőlátó bölcs előre látta Plevnát, Lovácot, Eski-Zágrát, s a Gurkó Sipkáját, közzé is tette a htobsai tele-grammokban! És az együgyü világ agyon akarta nevetni. Lächerlich!

— **Dr. Osman úr** orvosi látéletet küldött Konstantinápolyba, melyben részletesen kimutatja, hogy a kozák hadseregnek nincs egyéb baja, mint szelid vutkis rezg-örj, vulgo delirium tremens vut-kitorum.

△ **Visontay J.** földirata azt mondja egy helyen: »Debreczen sz. k. város épült a vasut mellett.« E szerint a Gellérthegy képződött a Sáros-fürdő mögött.

— **A közmunkatanács** utca elnevezési »költe-ményeiből« közlünk itt néhány mutaványt: Külső-palya-udvar-utca; Várkert-rakpart (Rrrr!!!); Meghosszabbított kék golyó-utca; Lőportorony-utca; Szabolcs-mellék-uj-utca; Meghosszabbított márvány-utca; Kis-tavas-mező-utca, stb. (Az a kellemes bennök, hogy hamarabb végig mehet az ember az utcákon, mint a nevéket kimondja.)

+ **Egy muszka regimencz páter** a katonáknak a pokol kinjait, melyek a gyávat érik, e szavakkal ecsetelte: »Ott nyakig álltok majd a pá-linkában, s egy csöpp sem fogja érní szájatokat!« Ünnepe után kántál a lelkes férfiú! mért nem mondta ezt nekik — Plevna előtt!

Aristokratikus tánczvigalom a

Császárfürdőben.

(AUGUSZTUS 3-ÁN.)

A zártkörűség megállapítása nagyon életre való gondolat volt e kanikulában, és kellő sikert is biztosított, a mennyiben 14 aristokrata mellett (a vendégek összes száma) a légmérceket Réaumur szerint csak is 16 fokra emelkedhetett. Ha a tizennégy vendég közül a tizenhat fokból, mindenik külön részt követel, valamennyien megfagytak volna. Így csak a rendezőt kezdte a hideg borzogatni.

Boldog Kálmán mint regisseur szerencsésen egyesíté a kék vér összes hullámzásait. Benne Izsák és Abrahámtól kezdve fel egészen gr. Lónyayig minden színű és szagu crème öszpontosult.

A »Föv. Lapok« igen találóan szakította ketté a tánczmulatságot. Tizenegy óráig ugyanis üres volt a salon (vulgo ebédelő terem;) ekkor volt a multság, éjfélkor haza mentek a vendégek, a mikor azután a táncz kezdődött.

A vendéglős egyedül járta a tarantellát.

A democraták azután szidták az oroszokat, az aristokraták a Boldogot. A mennyiben azonban a vendégek csaknem egész összege nagybátyákból, nagynénkből, testvérekből, unoka testvérekből, sógorokból és komákból állott, a kölcsönös engedékenység a vizályokat kiegyenlité és csak a vendéglős maradt dühs Boldogra, boldogtalan vállalatáért.

A portást majd megütötte a guta, hogy az omnibuszokból herczegek, grófok és bárók helyett csupa ismerősöket emelt a pódiumra.

Azt mondják, a boldogtalan rendező most egy demokratikus bálon tőri a fejét, hogy a canailleis mulathasson. Ő azonban ez alkalommal álcázottan álland a háttérben, és a megnevezett rendező Dr. Pápai lesz.

A tiszta jövedelmet (számokban kifejezhetlen) a bérlő a szegényebb betegek közt leendő kiosztás végett átküldte az irgalmasokhoz. Az irgalmasok ép úgy örültek neki, mint a bérlő többi szives adományainak.

Legtöbb jutott a mulatságból azoknak, a kik frakjaikon egy egy fél milligyertyát hazavitték.

5 percz Gorcsakoffnál

— Az Üstökös eredeti interviewje. —

— Ö excellentiája beteg — volt a válasz, midőn magam bejelentetém.

— Beteg? — Ah, hisz az nagyszerű! mert épen beteglátogató szándékkal jöttem; — szólék feltalálva magamat s beléptem.

Gorcsakoff »felfegyverzett szemmel« ült egy divánon, mi azonnal elárulá a harcias szellemű diplomatát. Lábai alatt feküdt az egész ázsiai és európai Törökország — térképe, kezét pedig szolgálilag nyalta a nyakán lánczot viselő »Zultán,« — egy pompás ujfundi eb.

— Hallotta excellentiád, hogy a hős muszka had már másodsor is átlépte a »Balkánt?!« Kitelik tőlök, hogy a dunai átkelést is mihamarább másodsor fogják megtenni, s így pár nap mulva itt lesz ismét az egész hadsereg — Bukarestben.

— Hurrá! — kiáltott lelkesen a kancsukan-czellár.

— Hanem a törökök embertelensége most már nyilván való. Hallatlan, a mit ők Plevnánál követtek el a keresztény muszkákon! Most már magam is excellentiád véleményén vagyok, hogy a törököt ki kell üzni — Ázsiába.

— Az istenért! Egy szót se róla! Egyetlen törököt sem kell Ázsiába kergetni. Hadseregünknek így is ugyancsak roszul folyik ott a dolga.

— Hah! ide hallszik a balkáni ágyuk dörgése! szóltam egyszerre felriadva.

— Csalódik ön. Ez a moraj a kitünően élelmezett balkáni muszka sereg — haskorgása.

— Kiváncsi vagyok rá, hogy miként fogja excellentiád ezt a Törökországot megmuszkásítani? A Bosporus ugyan igen jó lesz olombányának, mert egyik híres utazónk, Manaszszes állításaként a muszkák az ólmot a vízből halászszaak. De hogyan lehet muszkává tenni a törököt, a törököt, ki tudvalevőleg hozzá van szokva a naponkénti megmosdáshoz?

A diplomata Gorcsakoff most észre vette, hogy én csak mókázóm.

— Szamá! — kiáltott nagy haraggal.

— Már hogy én? De hiszen excellentiád — a szürke! — mondtam még mielőtt távoztam volna.

A HARCZTÉRRŐL.

— Egy magyar »világlap« külön haditudósítójától

a Hungária kávéházban.

Golyóbisok záporában írom e csatatudósításumat. A bombák, kartácsok, gránátok csapnak le körülöttem, pattannak szét, szórják ki tüzes tartalmukat. De mi ez egy kötelesség-hű reporternek! Nekem csak az forog eszemben, hogy a hű leírást kényelmesen fogják majd otthon olvasni. Épen Mehemed Ali lovagol el előttem táborkarával. Szívélyesen megszólít, s tisztelteti a szerkesztő urat. Meghagyja, hogy irjam meg, miszerint minden jól megy. A muszkákat veri, és sebesültjeinek száma aránylag csekély. Minden eddigi támadást diadalmasan vertek vissza. Eleinte kevesebben voltak a muszkák, de mind újabb ezredek csatlakoztak hozzájuk, úgy hogy a csata végére nemhogy »2 embert veszettek« volna, hanem ellenkezőleg megsaporodtak. — Ujabban bömböl az ágyú érc torka, és úgy látszik, engem szemeltek ki az orosz tűzerek. Mindig felém közelednek. Picz gepóesz! Ennek fele sem volt tréfás dolog. Most láttam eleven ágyu golyót. Mellettem négy lépésnyire gurult el. Auf Ehre.

De én meg nem rettenve, megolvastam a halottakat, mint minta-haditudósító; volt annyi elesett, hogy még 15000 muszka halott fölösleget a szerkesztő urnak, a soha sem vívott Tirnovai csata elesettjeiül, vezérczikke számára kölcsönözhetek.

SZERB BRAVOUR.

Despotovics kapitán
Általugrott a Dunán!

Krónikás adomák.

Herczeg Batthyányi A. Zala megyei birtokán volt egykor egy plébános, ki testestül-lelkestül vadász levén, vadászfegyverrel ment a szomszéd faluba misézni, keresztelni, gyóntatni. Ha gyóntatni ment, a monstrancziúmot vadásztarisnyájába tette s ha nyulat, vagy egyebet lőtt, azt is oda tevén — ezen, »szentségtelen« tette sokakat megbotránkoztatott. Sokat panaszkodtak ezért, míg egyszer megtudá a püspök is és többi rovasai közt ezt is szemére vetette.

— Én nem látom át, — felel ez a püspöknek alázatosan, hogy Krisztus Urunk, a ki kised korában ökrök és szamarak közt lakott, miért ne lehetne el a nyulak közt? — Ez okoskodás ellen aztán nem szólhatott a püspök.

Ugyanazon Batthyányinak egy gazdatisztje házasodván, instancziát ad be a grófhhoz, hogy ez ama változás és a ros idők miatt segítse valamivel. A gróf — szokása szerint németül — ilyenén végzést hozott:

— Wird ihm ein Metzen Sprunghaber bewilligt.

Achrosticon egy barát (nem amlcus) gyűjteményéből.

Á T O K

Gr. Cziráky Antal sz.-fehérvári főispánra, az 1826. Diaetán:

Célja
Igyekeztednek
Ravas
Agyarkodás
Királyi
Julalomért.
Átka
Nemzetednek
Temesse
Alacsony
Lelkedet.

ICS és VICS.

I. Tudod mi újság?
V. Csaknem szökött meg Gurkó?

I. Nem, hanem előterjesztette a csárnak hogy ez után hajdonfövel táborozanak, mivel a Szikában való háborusdi célszerűtlennek bizonyult

Török paprika.

Moltkét várt a kozák Miklósban, — ám született csak Nagy vajadások után végre picziny „M i k u l á s”.
Hajh, még hadsereg, úgy sohasem járt, mint e kozáakra,
Hogy még csizmadiát sem foga, csak Mikulást.

Zöldség piacz.

Csöndes butaság.

(Az Ellenőr aug. 8. esti tárczájából.)

A nagy árulás.

Tagadás és kétely a — szellemem. Hisz Mefisztó vagyok.*)

Szánakozom a hiten, mely a szegény ember nyomorék voltának érzetéből fakad, hozsannával magasztalva azt, a ki csak azért szülte, mint árnyát a fény, hogy magasságos világosságának alázatos csodálója legyen. Szegény ember, a gyarló férég, azzal ámitja édes magát, hogy lelke fölülemelkedik a r ö g ö n, melyben orra szánt, föl a végtelen istenhez és véges, rövid eszével, melynél hosszabb a haja egyiránt, akár férfi akár asszony legyen; pedig csak szolgáltságának elevebb a tudata, csak a meghunyászkodásban mesterebb.

Mosolygok a reményen, mely csapodár csókkal ingerli a szomjas ajkat, hogy a mérget belelopja ittas gyönyöre alatt, — hogy legyen az érzés, minél édesebb volt, annál keserűbb aztán. Furcsa az ember, furcsa biz az nagyon.**)

Való helyett álmokat alkot, dőre képzelgéssel szó magának sátrat, délibábos foszlánnyal takargatja koldus meztelenségét. És zizzen a szellő, és libben a sátor, a büvös, fátyolképes alkotmány ködbe foszlik, mint a pára, s az ember vihar közepette, riasztó magánosságban maga marad ott, fázva, dideregve, miként mintaképe, a — szegény Tamás.

Kaczagok a szeretet fölött.

Hát mi is az ?

Rokon lelkek találkozása, a nemi különbségek fölmagasztaló összhangja, az isten teremtésének újabb és újabb revellálása, a mindenható öszszes alkotó erejének a törpe emberek milliárdjaiban való kisugárzása. Nos, még mi nem ? Az érdekek hajhászása — f é r f i irányában, az ösztön érvényesülni vágyakozása — n ő iránt. Semmi egyéb.

Castor és Pollux — a két ellenkező pólussá vált, Roméó és Julia — Antonius és Cleopatra, kik csak a kiszámított gyönyörért szeretnek.

Hah, mi üres üdv az is!***) (etczetera, etczetera.)

Mefisztó.

*) Számár vagy !

**) Furcsa istenbogara az ilyen ember !

***) Még sem annyira mint a maga feje.

Szilajsággal vegyült futamos kritika.

(Az »E-r«-ből.)

— Nemzeti színház. Normában lépett föl ma másodszer Singer Teresina kisasszony, ismét nagy tettség mellett. A vendégművésznő ma teljesebb fogalmat adott hangjáról és énekéről, mint első este az Aidában. Bemutathatta egészen hangja iskolázottságát és zavartalan biztonságát, mely csak gyéren alig észrevehetőleg siklik át egy-egy félárnyalatra. Futamaiban a briliáns merész szökevényekkel oly szilajságot vegyit, mi némi szaggatottságot ad trilláinak, különösen a középső torokhangokban, de anélkül, hogy az egyetemes benyomást nagyobb mértékben gyöngítene. Szilajsága mellett is nem elég szabad, nem elég könnyű.

Edelényi Ede verseiből.

(Az ki hires költő lenne, ha még életében meg tudánk a költőnélünk becsülni.)

Alkalmi vers.

Az oroszok kardot készítenek angol aczélból,
A sok vágásban hogy meg ne hajoljon, a czélból.

A költő és a napszámós.

Míg én Parnasz tetején lakozom, s kezemben a lant,
Addig a napszámós vesződik a földön alatt ;
Míg magam egy pár percnyi munkával aratok babért.
Addig ő egész napon át izzad egy véka babért.

A szerény költő.

Meg nem mondaná kedvesének!
Hogy neki szól a kedves ének.

(Elég is ebből ennyi.)

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— **Forgács.** El van nyujtva. Tömörebb kidolgozásban kísértse meg új tárgygyal. — **Don Pirobarbos.** Hely fogya miatt csak a jövő számban; meg a miatt is, hogy egy nyulra ne duplazzunk rá mindjárt. — **Csorba F.** Egy jó van közte. — **Polyphenus.** Kezdete megkapó, vége elmosódik. — **Baja B.** Kész a bocsanat. — **Bajka.** Alios vidimus ventos! Máskor hatalmasabban fujt. — **Katona poézis.** Esetleg helyet kanyarítunk neki hátul a glédában. — **Merényi.** Jó vágás volt, de csak magán használatra. — **Debreczen, L.** A régibb számok a kiadóhivatalban elfogytak. — **P. K.** Az yvetoti királyt több fordításban birjuk; a másik Beranger dal kevésbbé ismert. — **Több** kéziratból a jövő számban.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAIMÓR.

Státiónteza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1877.

NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

„ÖRTÜZEK“

czimmel egy kötet költemény jelent meg. Irta

Bartók Lajos, (Don Pedró.)

Tartalma: Poétai rugaszkodás. — A két öreg. — Deák Ferencz halálára. — Tánczoltatók német, tánczoltatók! — Deák karszéke. — Ah, de boldogok vagyunk mi! — Szózat a magyarosításért. — 1649—1793—???? — Magyar honleányok. — Szabadelvűség. — Herman szobra. — Levél, költő barátomhoz. — Martius. — Te csak építs házat. — A szegény Farkas. — Én nem bánom! — A legelhagyottabb sír. — Róma ledől, s rabigába görbed. — Mátyás király volt a király! — A nap elegiája. — Csalogány-dal. — Álmos ösapánk hibáztott! — Szent Columbus. — Őszi hangok. — Kisbérhez. — A Wrede-ügy. — A herczegovinai harangok. — Jön a muszka! — A száműzött Mithad. — Isten hozta a szoftákat! — A távozók után. — Most már fegyverre! — Szurony-csata. — Oh Petőfi... — A józsefvárosi temetőben. — Ha Petőfi haza jönne. — Petőfi. — Föltámadnak a halottak. — Petőfi kiadatlan költeményei, melyeket Szibériában írt. (1. 2. 3. 4.)

A kötet ára 1 frt, diszkötésben 1 frt 80. Megrendelhető Budapesten Weiszman testvérek könyv-kiadóhivatalában, Nádor-ut. 14. sz.

Gyomor bajokat

és hasbetegségeket — galandférget is fájdalom nélkül, néhány óra alatt — a legjobb sikerrel gyógykezel, levél útján is specialista **Dr. LOEV, Bécsben, Kobimarkt 20.** — magyar levelezés.

„Gyönyörű szép HÖLGYRUHAKELMÉK a legkedvezőbbben megszereshetők 3054 HAMBURGER ADOLF-nál, Budapest, koronaherzeg-utca 8. sz. Minták kívánatra azonnal ingyen és bérmentve bárhová küldetnek.

„ÜSTÖKÖS“

részére hirdetések elvállal

Goldberger A. V.

Papnövelde-utca 1. sz.

Zongorák, pianinok és harmoniumok,

saját és más gyártmány, ujak, ugymint átjatszottak kaphatók

ÉDER ANTAL GYULA

zongoragyár és gyári raktárában váci-utca 12. kis korona-utca sarkán, átjatszott zongorák ujak vételénél becsületesnek, valamint minden eszakmára vágó javítás, zongora-szállítás, hagolts és csomagolások bármikor a legpontosabban és legolcsóbban teljesítenek.

Vidéki kérészködésekre azonnal készséggel válaszolok és kívánatra árlapomat megküldöm. 194

GUMMI

szb. cikkek hazi használatra, személyes védelemre, betegápolásra szb.

Köpenyek cauklyával ellátottak, feketeek, barnák, mindket oldalon hordhatók:

	38	42	46	50	54	hátvelykesek
Fekete bő lovagló-köpenyek	frt. 7.50	8.25	9.—	9.75	10.50	
nehéz kocsió-köpenyek	10.75	11.40	12.50			
Fehér köpenyek	14.25	15.75	17.25			
nehéz kocsió-köpenyek	9.90	10.70				
	18.—	19.50	21.—			

Lábtyu (gam-schn) f. 1. 2.70—4. Nagyság meghatározása kívánatos. Gyermekek szoptató szilke 50. 80 kr., frt 1. legúj. sz. henyűs 1.25

Gummi uti éjjeli-edények, Jösemű légpárnák, hat-, fej-, palack alaknak zárral, ugy-ezintek nyak- és ülőpárnák, lyukkal ellátva kerek és tojásdad alaknak 1.30—2 frtig, betegek számára 5.5—8 frtig. vagy a nélkül, tetezés szerinti alak- és nagyságban, 4.20—7.50.

Szívacs-zsombok Pul-szefcsken-Éjjeli-edények 75 kr.—frt 1.50-ig. 40 kr. 40 krtól 1 frtig. betegek számára frt 4.

Gummi ágybetétek gyermek-ágyak számára 75, 90 kr., frt 1.35, gyermekágyak számára frt 1.80, 2.25, 2.7.

Mell-tejhuzők 45 kr., üveggel 75 kr., tejfogó al frt 1.

Mell-csücskők a mell képzésére, szoptatásra 40 kr.—frt 1.20.

24 kr. 1 tucatt tyukszem-karika. Gómba alakú allóvet-fecskendők, anyacsüvel ellátottak is, frt 1.50, 2, 2.40, 3—3.50.

Szivattyús allóvet-fecskendők bádagszelenzékben frt 3.50. Csiang allóvet-fecskendők bábák számára, gyermekekkel használatra frt 1.50, 1.70, nagyok frt 2—2.50, anya-fecskendők 1.20—1.60. Gummi tömítés allóvet-fecskendők önhasználatra frt 3.50—4.

Angol uti-ágyak, takaró legpárnával plaid-szjiban kényelmesen magával vihetők, 15—25 frtig.

40 kr. Zöld sel em szem-einyók olvasáshoz gyenge szemeknél.

frt 1. Jermine, legjobb fehér-nemű-jelzőtenta Használat: Egyenlő részekben vegyítendő és lúdtollal használendő. Új! Mentési uszo-kezelők, legzsel tölthetők, melyek viselője — felső testével szabadon — a legnagyobb vízen ájöheth, frt 14.

Rechaud Lang á flamme force, gyors-forraló takaréklámpa, szükséges minden háztartásban, gyermekeknel, betegeknel szb., frt 2.50, 2.75, 3.— Hozzá való kannák frt 1.75, serpenyők 1.75, kávégepek 1.50, 2—2.50.

frt 1 egy tucatt kitűnő mandolin-szappan, frt 1.50 doboz 6 db finom zilizzgyökérszappan családok számára, igen tartós.

75 kr. Magától csukódó gummi dohány-zsombok, a dohányt nedvesen tartja.

70 kr. Gummi uti Természeti fürdő-85 kr. Palack-ívóparh, börből szivacsok, dörzsölő-35 fr. 16-kéztük szb. tisztító kékék, czeleszerű alaknak.

Level által is megrendelhető következő cím alatt:

KERTÉSZ TÓDOR BUDAPEST, Dorottya-utca 2. sz.